

РЕШЕНИЕ

№ 5982

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **8579** по описа за **2011** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на НАП, С. срещу решение от 25.07.2011 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 106-ти състав по нахд № 1094/2011 г., с което е отменено наказателно постановление № 9441-0003504 от 20.09.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП С.. С последното, на основание чл.185, ал.1 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение на чл.25, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти с фискални устройства вр. чл.118, ал.1 ЗДДС.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът поддържа, че при съвместно тълкуване на чл. 118, ал.3 от ЗДДС и чл. 25, ал.1 т.1 от Наредба № Н-18 може да се направи извод, че плащането чрез дебитна или кредитна карта е различно от плащане по банков път.Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба - [фирма] оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С решение от 25.07.2011 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 106-ти състав по нахд № 1094/2011 г., е отменено наказателно постановление № 9441-0003504 от 20.09.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което, на основание чл.185, ал.1 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение на чл.25, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти с фискални устройства вр. чл.118, ал.1 ЗДДС.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 24 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателното преследване.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Съдът е възприел фактическата обстановка, описана в АУАН, но е обосновал, че касаторът не е осъществил състава на административното нарушение по чл.25, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. вр. чл.118, ал.1 ЗДДС, поради което неправилно е ангажирана административно-наказателната му отговорност

Задължението за издаване на фискална касова бележка е уредено в чл.118, ал.1 ЗДДС и издадената въз основа на чл.118, ал.3 ЗДДС Наредба № Н-18-2006 г. Съгласно чл.118, ал.3 ЗДДС фискалната касова бележка (фискалният бон) е хартиен документ, регистриращ продажба/доставка на стока или услуга в търговски обект, по която се плаща в брой, с чек, с ваучер, с банкова кредитна или дебитна карта или с други заместващи парите платежни средства, издаден от въведено в експлоатация фискално устройство от одобрен тип, за което е заверено свидетелство за регистрация.

Както законът в нормата на чл.118, ал.1 ЗДДС, така и подзаконовия нормативен акт в нормата на чл.25, ал.1 от наредбата въвеждат категорично задължение извършените доставки в търговски обекти да се регистрират и отчитат чрез издаване на касова бележка от фискално устройство. Извършването на покупко-продажба е доставка по смисъла на чл.6 ЗДДС. Фискалната касова бележка е документ, регистриращ доставката на стоки за нуждите на облагането с ДДС и удостоверяващ плащането на цената. Когато плащането на цената се извършва чрез банкова карта, издадената от ПОС-терминално устройство бележка доказва плащане, но не е достатъчна за регистриране на доставката по смисъла на чл.118, ал.1 ЗДДС. Плащането само по себе си не означава, че е осъществена доставка по смисъла на чл.6 ЗДДС, доколкото доставка е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока. Въвеждайки изискването всяка доставка да се регистрира и отчита чрез касова бележка, законът акцентира именно на наличието на доставка по смисъла на ЗДДС, без да се държи сметка за вида на плащането. Ето защо независимо, че е извършено плащане чрез ПОС-терминално устройство регистрацията и отчитането на доставката следва да бъде извършено чрез издаването на касова бележка. Въведеното с разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1, изр. послд. от Наредба № Н-18/2006 г. изключение за случаите, когато плащането е извършено па банков път, следва да се тълкува стриктно

и в съответствие с целите на данъчното законодателство.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение на СРС е постановено в нарушение на материалния закон. Поради това и на основание чл. 221, ал.2 АПК същото следва да бъде отменено. Съгласно чл.222, ал.1 АПК касационната инстанция следва да се произнесе по съществуващото на спора.

Настоящият състав споделя изводите на районния съд за липса на нарушения допуснати в административно-наказателното производство. Ирелевантни към спора във връзка с наложеното административно наказание са доводите на ответника по касацията относно това, кой е бил продавач в същия търговски обект. Субектът на нарушенията по наредба № Н-18/2006 г. е ясно посочен в разпоредбата на чл.3 – всяко лице, което извършва продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. Очевидно продажбите в търговския обект се извършват от името на търговеца (касатора), като наличието на правоотношение с лице, което престоира своя труд в полза на този търговец е ирелевантно за извършеното от търговеца нарушение. Посочените в НП норми на чл.27 и чл.83 ЗАНН са общи санкционни разпоредби, касаещи административно наказателната отговорност на юридическите лица, респ. едноличните търговци и обстоятелствата, свързани с определяне размера на имуществената санкция. Посочването им в НП, наред със специалната санкционна разпоредба на чл.185, ал.1 ЗДДС не е нарушение, нито е накърнило правото на защита на наказаното лице. Константно се приема в съдебната практика, че разпоредбата на чл.52, ал.1 ЗАНН установява инструктивен срок за издаване на НП, поради което не е налице визираното в касационната жалба нарушение.

По изложените съображения съдът счита, че след отмяната на обжалваното решение, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Водим от горното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25.07.2011 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 106-ти състав по нахд № 1094/2011 г

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 9441-0003504 от 20.09.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.